

[Bundvad.]

så kan man efter regeringsforslaget opnå samme gunstige resultat, selvfølgelig. Men det er ikke det, der her er tale om. Her er tale om, at vi skal også dække de halvgamle ind og de gamle og også dem, der ikke har råd til at betale forsikringsbidrag selv, og derved kommer vi til de størrelser, som der her tales om.

Nu prøver man altså fra konservativ side at appellere til de unge og sætte dem op imod de gamle, medens man støtter sig til den betragtning, at enhver kan klare sig selv, og så kan Fanden tage den sidste. Det er den tanke, der ligger i det, som man nu fra konservativ side kører frem med.

Jeg beklager meget, at man efter disse års undersøgelser i kommissionen, hvor det blev slået fast, at en privat forsikringsordning ikke duer, nu tager den tanke op på dette nye og efter min mening helt forkerte sociale grundlag. I stedet for vil man nu have lempet fradragsreglerne udover det, regeringsforslaget går ud på, og det kan vi diskutere. Det forslag, der nu er kommet fra konservativ side, går ud på, at det fradragsfrie beløb skal være lige så stort som grundbeløbet, og derefter skal fradraget foretages med 50 pct. Hvis man regner i en fart uden at hænge sig i de enkelte kronebeløb, kommer man til det resultat, at efter de konservatives forslag kan en indtægt i København for et ægtepar lige under 13 000 kr. opnå delvis aldersrente. Eller sagt omvendt: aldersrenten falder ikke væk før ved en skattepligtig indtægt på 13 200 kr.; det svarer til en indtægt på 17 000—18 000 kr. Det kan man også have som rente af formue, og det vil sige, at hvis vi regner med 4 pct.s afkastning, kommer vi til en formue på 420 000—425 000 kr.

Jeg nævner de tal af en ganske bestemt grund. Der er tale om folk over 67 år, og så må man da spørge: Hvor mange i dette land over 67 år har 17 000—18 000 kr. i indkomst eller 400 000 kr. i formue? Jeg tror, man må komme til det resultat, at det er et lille antal. Så er det, man må spørge igen: Skal man da opretholde fradragsreglen, beregninger, skemaer og alt dette bare for at skumme de få fra, medens hele den øvrige del af befolkningen skal underkastes kon-

trolregler? Jeg sætter spørgsmålstegn ved det.

Det konservative forslag, som blev nævnt i går, indeholder ikke en øre til de nuværende rentemodtagere, der ikke har indtægt ved siden af. Det er 100 000 personer, det drejer sig om. Og i denne forbindelse vil jeg gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der, såvidt jeg forstod, havde den opfattelse, at aldersrenten var steget, skal vi sige relativt kraftigt, og nævnte procentsatserne. Jeg tror nok, man skal være forsigtig med procentsatser i dette forhold, for man kan sagtens få høje procenter på små tal. Skulle vi ikke tage de faktiske tal og sige, at selv om renten er steget, så er den dog i København i dag ikke større end 4 400 kr. for et ægtepar, og er det udtryk for en stor stigning, så må man da i hvert fald mene, at renten har været altfor lille før. Jeg tror ikke, det vil være muligt at komme igennem med en ordning, der ikke indeholder forbedringer også til dem, der ingenting har ved siden af, og så må vi derudover tale om, hvor vidt vi skal gå med fradragsreglerne. Men jeg synes, man må have lov til at hævde, at hvis man går så langt op med fradragsreglerne, er det lige på grænsen af, at de er helt rettet ud. Ellers henviser man til det Dich'ske forslag, og det er der sagt andre bemærkninger om.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, at den økonomiske situation og låneforholdene i landbruget vanskeliggør generationsskiftet. Det er rigtigt, og derfor kunne man også tænke sig, at vi på grundlag af et forslag fra realkreditkommissionen kunne komme frem til en anden ordning. Men jeg tror da, det er lige så rigtigt at sige, at en folkepension af en vis rimelig højde i høj grad ville lette generationsskiftet. Nu bliver man jo måske hængende længere, end man i og for sig har lyst til.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen talte, som om det var videnskabeligt bevist, at folkepension skader opsparingen. Men det er det jo ikke, tværtimod. Et medlem kan påstå noget andet, et andet medlem kan påstå noget andet, men man kan jo prøve at tænke sig hen et sted, hvor man har en folkepension, og se, hvorledes forholdene der ser ud. Jeg må da konstatere,